

VESTI IZ SLOVENIJE

VELIKA ZELEZNISKA NESREČA. — V nedeljo 21. novembra popoldne sta trčila skupaj na mostu čez Ljubljano osebni vlak in tovorni. Siloviti sunek je vrgel s tira prva dva vagona osebnega vlaka, ki sta se prekučnila v Ljubljano. Smrtne žrtve so po poročilih šest, tri, 22 ljudi, pe je bilo težje poškodovanih. Po drugih poročilih je utonilo večje število ljudi v precej narasli Ljubljani. Med mrtvimi sta dva iz Dola pri Ljubljani, Franc Bokal železni-

GUVERNER LAUSCHE JE IMENOVAL ŠELE DVA V KABINET

Columbus, O. — Novi guverner države Ohio, Frank J. Lausche, je dozdaj imenoval šele dva nova direktorja v svojo vlado in sicer direktorja za poljedelstvo in za trgovino.

Za prvega je imenoval A. W. Marion iz Rockford, O., za drugega pa Roberta Moulton iz Galion, O.

Novi guverner bo nastopil vlado 10. januarja in do takrat bo moral imeti zbrano vso svojo vlado. Ako bo v svoj kabinet imenoval guverner kakega Slovenca, nam ni znano.

Vatikan je pričakoval aretacijo madžarskega kardinala

Vatikan. — Vsi cerkveni krogi so sprejeli z velikim obžalovanjem na znanje, da je aretirani in zaprt madžarski primas, kardinal Mindszenty. Vendar pravijo, da aretacija ni prišla nepričakovano. Kakor se kardinal ni dal ukloniti Hitlerju in je vodil borbo proti nacističnim okupatorjem svoje domovine, tako je sedaj bil neuklonljiv in na vse pripravljen. Komunistična vlada je že dolgo grožila, da ga bo odstranila.

Judje učinkovito prese-ljujejo svoje

Haifa, Izrael. — Judje so preselili v Palestino že 100.000 svojih beguncev v vseh deželah sveta, največ iz Evrope. Toliko beguncev je prišlo v Palestino odkar je proglašena za samostojno državo do 25. decembra letos.

Tri na dan

Pismo iz Jugoslavije: "... Danes je dela povsod ter kruh za vsakega, samo če hoče delati; kdor pa ne dela, naj tudi ne je."

Dopis iz Sheboygana: "... Te dni je dospela iz stare domovine Jera Šimoc z 19 let starim sinom, vdova, katere mož je vodil tukaj gostilno. Po moževi smrti se je z otrokom podala v stari kraj par let pred vojno, zdaj se pa čuti srečna, da je zopet v Ameriki."

Obe gornji vesti sta bili priobčeni v čikaški Prosveti. Druga pobija prvo. Ni čudno, če so pri P. tako zmešani, da ne vedo, kje so ljudje bolj srečni: v Jugoslaviji ali v Ameriki.

čar, Podgora 25 in Petrova Mica iz Dola samega. Kaj je vzrok nesreče preiskujejo. Eni trdijo da megle, radi katere strojevo-dja tovornega vlaka ni videl znamenja na "stoj", drugi pa trdijo, da je vzrok sabotaža. Od tovornega vlaka je poškodovanih osem vagonov.

OLTARJE PRENASAJO. — Kakor znano so sedanji oblastniki podžavili celo vrsto katoliških ustanov, v katerih so bile kapele z oltarji. Te oltarje so sedaj prenesli iz teh kapel, ker (Dalje na 3. strani)

IZ RAZNIH NASELBIN

BRIDGEPORT, O. — Anton Modreh je bil 15. dec. smrtno poškodovan na cesti, ko je šel na delo. Zadel ga je avtomobil in je kmalu izdihnil. Star je bil 60 let, doma na Primorskem. Zapušča ženo, sina in popoln hčer Irene Donofrio.

GIRARD, Kans. — Dne 22. nov. je umrl v tej okolici znani John Kovačič, star 75 let, doma iz Trebnja na Dolenjskem, v Ameriki od 1907. Prva leta je živel v Breezy Hillu, zadnjih 28 let pa tukaj na farmi. Tukaj zapuša ženo in sina.

DAVIS, W. Va. — Dne 15. dec. je za srčno hibo naglo umrla Mary Gasser, stara 59 let, doma iz Škofje Loke, v Ameriki od 1920. Zapuša moža Sebastijana, štiri hčere in sina, vsi odrasli, ter tri brate neke v Ameriki, v starem kraju pa tudi enega brata.

BYESVILLE, O. — Dne 13. dec. je umrla žena Louisa Turneja, stara 64 let, doma iz vasi Mali kamen pri Rajhenburgu, Štajersko. Poleg moža zapuša tri poročene hčere — Mary Tilley, Eni Rudy, Helen Rouzy — in štiri sinove — Joeva, Louisa, Leeja in Williama.

Kongres bolgarske komunistične stranke

Sofia, Bolgaria. — Tu je bil kongres bolgarske komunistične stranke, ki je trajal ves teden. Glavna točka programa je vse-kako bil govor Dimitrova, ki je predsednik vlade in tajnik komunistične stranke. On je zahteval, da se morajo iz stranke izključiti vsi nezanesljivi ljudje in v ta namen se mora izvesti pregled članstva v vseh krajevnih in mestnih odborih. Stranka ne bo konfiscirala kmetijskih posestev pač pa z vsemi sredstvi pospeševala prisilno zadržništvo in silila kmetje v kolhoze. Stranka bo pospeševala industrializacijo in take gospodarske razmere, da se izenači število kmetov s številom delavstva.

Sporazum, da se Nemčiji ne dovoli oborožitev

Berlin, Nemčija. — General Lucius Clay je izjavil, da so zapadne sile dosegle sporazum glede ustanovitve vojaškega varnostnega sveta za zapadno Nemčijo. Ta izjava se tolmači kot da so se zapadne sile sporazumele, da ne bodo dopustile svobodnega oboroževanja Nemčije za daljšo dobo.

NADALJNA TRUPLA PADLIH VOJAKOV DOSPEJO DOMOV

Armado poveljstvo naznanja, da je pripeljal armadni transport zopet nadaljna trupla ameriških vojakov iz Evrope. Med temi so tudi trupla 43 padlih vojakov iz Greater Clevelanda.

Med temi sta tudi trupla dveh slovenskih vojakov in sicer Pfc. Jack Kofol 1553 E. 41. St. in Pvt. Anthony Prime, sin družine Anton Primc iz 985 Addison Rd.

Kdaj bodo dospela trupla v Cleveland še ni znano.

Nizozemsko napadajo z vseh strani

Pariz. — Delegat Indonezi-je je predlagal naj se Nizozemska izključi iz Zveze Narodov radi njenega napada na njegovo domovino. Zastopniki Rusije, Kitajske, Sirije in Indije so bili v svojih govorih in predlogih še bolj ostri proti Nizozemski kot pa zastopnik USA. Vsak govornik je z najostrejšimi besedami obsojal nizozemski napad. Sovjetski zastopnik je napovedal, da bo predlagal, da se proglasi Nizozemska za krivičnega napadalca v smislu mednarodnega prava. Avstralski zastopnik je imenoval postopanje Nizozemcev za prvi jasen slučaj kršitve ustave Zveze Narodov, ki jo je zagrešila država-člana.

Konec mednarodnega sodišča na Japonskem
Tokio, Japonska. — Gen. MacArthur je pomislil vse japonske jetnike, ki so bili še v zaporu in čakali na sodbo kot vojni zločinci. To so bili tisti, ki jih niso še pripeljali pred mednarodno vojno sodišče, ker je manjkalo dokazov za njihovo krivdo. Vsi ti so bili itak v ječi že nad tri leta.

Razne najnovejše svetovne vesti

CAIRO, EGIPET. — Egiptovski visokošolec po imenu Abdel Meguid Ahmet Hasan, je ustrelil predsednika egiptovske vlade Mahmoud Fahmy Nokrashy Pasho. Uboj se je izvršil v poslopju ministrstva notranjih del, kamor je ubijalec prišel preoblečen kot poročnik egiptovske policije. Ubijalec je študiral veterinarstvo. Bil je član nacionalistične organizacije "Muslimansko bratstvo," ki je bila pred nekaj meseci prepovedana. Razlaga jo, da je uboj maščevanje članov te organizacije in pa visokošolske mladine. Pokojni predsednik vlade je namreč najostreje prepovedal in kaznoval demonstracije visokošolske mladine, ki je hotela v nekaterih političnih slučajih že terorizirati prestolico.

LONDON. — Zapadne zavezniške sile in vse države, ki sodelujejo v bruselskem paktu, so objavile skupen načrt o organizaciji mednarodnega sveta, ki bo nadzoroval obnovljeno porur-sko industrijo. V smislu tega načrta se bo vsa velika industrija v Porurju na novo zgradila in delala v okviru evropske obnove samo za mirovne namene in za gospodarski napredek zapadne Evrope. Mednarodna kontrola bo v rokah skupnega odbora, v katerem bodo zastopniki Združenih držav Amerike, Velike Britanije, Francije, Belgije, Nizozemske in Luksemburga. Kasneje se bo določilo ali bodo tudi sodelovali zastopniki nemške države ali ne. Posebni vojaški odbor bo kontroliral, da ostane Nemčija razorožena. Mednarodni odbor bo določal kam se bodo produkti porur-ske industrije izvažali in prodajali. Ta odbor bo sodeloval z oblastmi in ustanovami, ki vodijo evropski obnovitveni program. Ta odbor bo pazil, da bodo vedno zaščiteni interesi vseh zapadnih držav Evrope. Ustanovitev mednarodnega odbora za kontrolo porur-ske industrije se smatra za največji uspeh zadnjih mesecev in za največji sporazum, ki so ga zapadne sile dosegle.

FRANKFURT, NEMCIJA. — Rusi so izpustili in vrnili 6 ameriških vojakov, ki so jih aretirali in odpeljali pred dvema dnevi po kratkem spopadu na meji med rusko in ameriško cono Nemčije.

BELGRAD. — Jugoslavija je že ustavila izvoz svojih surovin in blaga deželah in državah vzhodne Evrope. Posebno značilna je ustavitev izvoza bakra, cinka, železa, lesa in zlata. Titov govor v parlamentu je oznanil to spremembo v jugoslovanski zunanji trgovini, pa nihče ni pričakoval, da se bo tako hitro izvršila. Tito je naglašal, da sprememba v zunanji trgovini ni vprašanje kakega drugega vpliva, ampak samo vprašanje izmenjave blaga. Jugoslavija s tem, da bo trgovala z zapadom, ne bo prišla pod vpliv zapadnih reakcionarjev. Pritoževal se je, da je Jugoslavija doslej dobavljala vzhodnim državam velike množine rudnin in lesa, da so se gradile industrije v Rusiji in drugod v komunističnih državah, ki so pa za to hotele Jugoslavijo držati v stanju in na stališču kolonije. Tito je trdil, da se eksport iz Jugoslavije v vzhodno Evropo znašal v minulem letu 72% vsega bakra, 97,3% vsega cinka, 62% vse pločevine in 100% vsega železa, kar so ga vzhodne države uvozile. Vendar so te vzhodne s svoje strani kršile trgovske pogodbe z Jugoslavijo.

Tito napoveduje več trgovine s kapitalisti

Belgrad. — Jugoslovanski parlament sedaj razpravlja o proračunu. Med razpravo je govoril tudi Tito in povedal, da vzhodne države izvajajo večji in večji pritisk proti Jugoslaviji. Pohvalil se je, da je letošnji del petletnega načrta za gospodarsko obnovo bil izvršen kljub velikim težavam, a povedal je tudi, da Jugoslavija ne bo mogla v bodoče trgovati samo z deželami komunističnega bloka, če jo bodo te še nadalje pritiskale in če ne bodo izpolnjevale trgovskih pogodb kakor so sklenjene. Jugoslavija bo v tem slučaju morala prodajati svoje blago tudi kapitalističnim državam, je grozil Tito. Titov govor se smatra za znamenje, da se nadaljuje igra o sporu med jugoslovanskimi in moskovskimi komunisti in da Tito upa na ta način dobiti čim več usmiljenja in pomoči pri zapadnih silah, ki naj z gospodarskimi injekcijami podaljšujejo življenje njegovega režima.

Konec mednarodnega sodišča na Japonskem
Tokio, Japonska. — Gen. MacArthur je pomislil vse japonske jetnike, ki so bili še v zaporu in čakali na sodbo kot vojni zločinci. To so bili tisti, ki jih niso še pripeljali pred mednarodno vojno sodišče, ker je manjkalo dokazov za njihovo krivdo. Vsi ti so bili itak v ječi že nad tri leta.

Rojstni dan Ljubezni

(Govor prevzvišenega gospoda Dr. Gregorija Rožmana, škofa ljubljanskega in pokrovitelja Lige Katoliških Slovenskih Amerikancev na božični dan preko radijske postaje WJMO v Clevelandu).

Danes je po vsem svetu razlita ljubezen. V svojih domovih in družinah jo čutite. Kakor topel val vas objema in objaja. Noben dan v letu ni tako prijetno sedeti skupaj in se pogovarjati: misli so svetlejšje, beseda ljubeznivejšje, pogledi toplejši, vsak gib in vsak korak je obzirnejši, še ozra-že v hiši je jasnejše in prijetnejše.

V božičnih praznikih obhaja ljubezen svoje največje davlje, v nešteti darovih se izživlja. Koliko darov so te dni človeške roke razdelile. Iz ljubezni. In vsak dar je razveselil katero človeško srce, ga napolnil s sladko zavestjo, da je nekdo nanj v ljubezni mislil. Ljubezen se v teh dneh pretaka iz srca v srce in veže ljudi z najsiljšo vezjo, ki jo naša narava pozna.

Nikdar ni toliko lepih želja v srcih ljudi za druge, nikdar se toliko lepih, ljubih besed ne izgovarja in ne piše kakor o božičnih dneh. Kako lepo bi bilo razmerje med ljudmi, če bi božična ljubezen ostala v njih mislih in srcih in bi a nerazvezljiva vez med njimi.

Božična ljubezen je tako splošna in velika, da se ji ni nekrščanski ljudje ne morejo ustavljati. Premočna in presplošna je, da bi ji mogli zapreti svoja srca. Se brezboštvo omaga pred njo. Besno sovraštvo brezbožnikov ne more prevpiti božičnih pesmi, ne ugasniti luči ob jasilcah, ne smotno pogasiti ognja ljubezni v srcih ljudi. O Božiču spozna svet moč ljubezni in se prepriča, da je ljubezen močnejša od sovraštva.

Res je kar pravi Cerkev v božičnih bogoslužnih molitvah: "Danes se nad vso zemljo nebesa cedijo medu." Medeno nebo rosi sladko ljubezen na zemljo v srca človeška.

Čeprav se skoraj noben človek ne odtegne vplivu ljubezni te dni, vendar le veren katoličan razume in polno občuti božično ljubezen. Mi poznamo vsebino in pomen teh praznikov. Nocoj to noč se je rodila božja ljubezen na svet. Bog se je nocoj rodil, iz deviške Matere si je privzel človeško naravo, da je nam enak postal, da je naše življenje živel in bil v vsem enako kakor mi izkušani, razen v grehu. "Bog je Ljubezen," pravi sveto pismo. Ko je prišel Bog na svet, je prišla na svet božja ljubezen. Danes je rojstni dan ljubezni.

Prišla je božja ljubezen na svet — a kako jo je svet sprejel? Ni imel prostora za njo. Vrata ji je pokazal, da je morala oditi iz človeških bivališč in se naseliti v hlevu med živino.

Vi ste ga sprejeli drugače. Pretresljivo lepo je bilo zame, ko se je nocoj pri polnočnici dvignila vsa cerkev in šla k obhajilni mizi. Može in žene in mladina in otroci, vsi so poklekli k mizi Gospodovi, kakor nekoč pastirji ob jasilcah — in sprejeli živega Jezusa vase. V vseh teh dušah se je rodila božja ljubezen na novo. Toplo in mehko bivališče ste ji pripravili v ponižno-skesanih, očiščenih dušah. In božja ljubezen je prišla v Vas, da Vam obnovi in poveča božje življenje. Tako Vam Božič ni samo obletnica rojstva božje ljubezni, ampak Vam je vsako leto novo rojstvo: Bog se znova rodi v Vaših dušah. Zato je v katoliških srcih toliko lepote, ljubezni in miru za Božič kot v drugih ne, ki niso svojih duš pripravili za prihod božje ljubezni. Prav zaradi skupnega sv. obhajila je Vaš Božič v Ameriki tako lep, kakor ga ni drugod, kjer verniki ne sprejmejo božje Dete v sv. obhajilo. Castitum Vam in blagrujem Vas zavoljo takega praznika Gospodovega rojstva.

Ko danes zadovoljni doma sedite v udobnih in toplih domovih ob mizi bogato obloženi in ko ljubezen svoje skrivnostne vezi lepo plete od srca do srca, od duše do duše — Vas povabim, da greste z menoj na božično romanje.

Moje misli in želje, od zaskrbljene ljubezni gnane, potujejo danes — kakor vsak dan — k vernikom moje škofije na vse kraje kjer prebivajo.

Potujejo k beguncem, ki četrti božič v barakah taborišč obhajajo — kakor Mati Marija v hlevcu —. Misli gredo v Avstrijo, v Spittal, kjer so mnogi že pripravljani na pot čez morje, drugi pa zaskrbljeni čakajo, da pridejo na vrsto ali pa bodo nemara morali ostati tam, kjer so nezaželeni tujci, brezdomci, brez svobode in pravic. Misli gredo dalje v Treffling, v Kellerberg in Bistrice, čez prelaze nizkih Tur na Stajersko v Trofajah in drugam, kjer v begunskih srcih danes dvakrat boleče domotožje žge. In dalje potujejo misli v Kufstein na Tirolsko, v Asten pri Linzu in čez strogo zastraženo in zaprto mejo v Nemčijo ter iščejo posamezne duše slovenske v Muenchenu in v taboriščih severno-zapadne Nemčije. Vsakega obišče moja misel, vsake-mu pove majhno tolažilno besedo in ji skuša dvigniti pogum.

Ali čutite, dragi, predragi bratje in sestre v begunstvu moje misli, ki obletavajo Vaše duše? Morda pa Vam Vaši angeli varuhi tiho povedo, da Vas pozdravljam in blagoslov-ljam, da na Vas mislim in za Vas molim.

Pa romanje še ni končano. Doli na jug hitijo misli: v Bagnoli pri Napoliju in k drugim manjšim skupinam v Italiji, k našim študentom v Gradec, v Paduo, kjer ob grobu velikega čudodelnika študirajo, v Bologno, starodavno uni-

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Jutri je seja. — V četrtek večer bo seja St. Clair-Norwood Improvement organizacije v dvorani St. Clair kopališča ob 8 uri. Vsi ste vabljeni. To je glavna letna seja.

Novi uradniki. — Podružnica št. 3 SMZ je izvolila za prihodnje leto sledeči odbor: Predsednik Chas. Benevol, podpredsednik Frank Kastelec, tajnik Frank Perko, 1092 E. 174 St. tel. IV 5658, blagajnik Martin Valetich, zapisnikar Joseph Hočevnar, nadzorniki: James Kastelec, Frank Videmšek, Martin Komachar. Seje so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 3 popoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Zaroka. — Mr. in Mrs. A. Bozeglav, Silver Dime Ranch, Chardon Rd. 1, Willoughby, O. naznanjata, da se je zaročila njiju hčerka Helen Marie z Glen Michael Phirion iz Chardon, O. Zaroka je bila na sveti večer. Zaročence je služil pri trgovski mornarici 5 let na Atlantiku in Pacifiku.

V zadnje slovo. — Članice društva St. Clair Grove št. 98 WC naj pridejo nocoj ob 8 v Zakrajškov pogrebni zavod, da se poslovijo od pok. se-stre Mary Hodnick.

Urad zapri v soboto. — Ker bo v soboto novoletni dan bo urad Ameriške Domovine ves dan zaprt.

Osmo obletnica. — V nedeljo ob 10 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pok. Henry Kodelja v spomin 8. obletnice njegove smrti.

NOVI GROBOVI

Pfc. George J. Gundich
V četrtek popoldne bo prispe-lo truplo padlega vojaka Pfc. George J. Gundich iz Pearl Court, ki je bil ubit v Nemčiji 25. marca 1945. Zapuša mater Barbaro, očeta Franka, brata Frank Jr., sestri Mrs. Ann Sintič in Mrs. Helen Bartholomew. Truplo bo ležalo takoj po prihodu v Golubovem pogrebem zavodu. Pogreb bo v petek 31. decembra zjutraj ob 9:15 iz o-mnenjega zavoda v cerkev Sv. Pavla na 40 cesti. Pokojni je bil član dr. št. 22 HBZ.

Vid Nahtigal
V Womans bolnišnici je pre-minul radi posledic težke poškodbe, ki jo je dobil, ko je padel po stopnicah, Vid Nahtigal, star 61 let, stanujoči pri sinu na 15819 Parkgrove Ave. Tukaj zapuša sina Frank, vnuki-njo Gail, brata Frank in Anton ter več sorodnikov. Rojen je bil v Žužemberku, kjer zapuša veliko sorodnikov. Tukaj je bival 42 let in je bil zaposlen v Wil-lard Storage battery. Bil je član dr. Waterloo Camp št. 281 WOW. Pogreb bo v petek zju-traj ob 8:45 iz pogrebnega zavo-da Jos. Zele in Sinovi na 458 E. 152 St. v cerkev Marije Vnebo-vzete in nato na pokopališče Kalvarija.

Ne odlašajte!

Nabavite si
BESEDNJAK DR. KERNA
dokler je še zaloga.
Naročite ga lahko v na-ši upravi. Pošljemo tudi po pošti, če pošljete \$5.25 v ameriških dolarjih.
Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, O.
U. S. A.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 2, Ohio
6117 St. Clair Ave. Henderson 6629
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	DECEMBER	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 255 Wed., Dec. 29, 1948

Rojstni dan Ljubezni

(Nadaljevanje iz prve strani)

verzitetno mesto, pa v Španijo, v Madrid in Barcelono in v Zaragozo k našim dijakinjam. Kako Vi obhajate rojstvo ljubezni? Vem, zunanje bedno, a notranje naj Vam Gospod pomnoži nebeske darove, ko zemeljskih nimate nobenih. Odprite mu duše v pobožnem božičnem obhajilu.

Misli romajo dalje k našim naseljencem, ki so se že rešili žiga brezpravnega begunstva in so zopet svobodni ljudje v državah, v katere so se mogli vseliti. O vem, kako je lahko srce, ki se zave: svoboden sem in brez strahu; vem pa tudi koliko težav in kolikšne vztrajnosti je treba, da premagate začetne težkobe.

Gori čez velika jezera plavajo moje misli k bratom in sestram v Kanadi, v deželo ogromnih razmerij. Po vsej deželi ste razmetani, kakor cvetlice šopka, ki ga je veter raztrgal in raznesel na vse kraje.

Doli na jug se podajo moje misli in grede pozdravijo novonasielence v Venezueli, Ecuadorju, v Čile in posebno v Argentini. Tam jih je največ, tam so tisoči, tam, tam so moji bogoslovci in njihovi profesorji. Zato se tam moje misli pomude malo dalj, da bi vse obiskale in vsakega pozdravile. Preko Avstralije se potem moje misli vračajo čez Francijo, Belgijo, Nizozemsko v Anglijo, kjer je tudi nekaj stotinj mojih dragih fantov in slovenskih deklet. Pa se vrnejo sem nazaj v Združene države, da se tukaj obiščejo redke begunce, ki so mogli priti v to obljubljeno deželo svobode in blagostanja.

Kako nas je Bog razsejal po vsej zemlji. Ali smo res seme izkryavelega naroda? Ali smo res kapljice slovenske krvi, ki bo izginila pomešana s tujo krvjo? Ne. Mi smo seme, ki ga je Bog razsejal skoro med vse narode sveta, da tam iz rodovitnih in devinskih tal črpamo novih sil, obrodimo bogato žetev za resnično svobodno in obnovljeno domovino, v katero bomo prinesli novega duha, ki bo napolnil domovino, kakor vonj iz globoke vernosti, heroične ljubezni in pripravljenosti zavoljo Boga služiti skupnosti slovenskega občestva. Če se te naloge, od Boga nam dane zavedamo v dneh razkropljenja, nas bo čas izgnanstva obogatil tako, da bomo mogli i druge duhovno obogatiti.

Ko beguncem rečem: Z Bogom, gredo moje misli v domovino — in postanejo žalostne. Romajo v mrzle domove, ki božične potice ne poznajo več, v taborišča prisilnega dela, za katere ni nedelj in praznikov, le trdo delo in preprič, slaba hrana, — v ječe in zapore, kjer životarijo istki, ki so pravo svobodo ljubili in k vsem, ki stradajo in s strahom pred lakoto stopajo v novo leto — in to v državi, ki je bila bogata žitnica, kjer kruha in mleka, masti in mesa nikoli ni manjkalo. Bog jim daj notranjega veselja in moči duha toliko, da jih stiska in beda ne spravi v obup.

Tako potujejo in romajo danes moje misli. Mnogo hudega, mnogo težkega, mnogo žalostnega vidijo — a na vsem žari luč iz Betlehema, luč iz revnega hlevca, v katerem je prišlo bogastvo božje ljubezni na svet.

In če so, dragi ameriški Slovenci, tudi Vaše misli šle z menoj, potem bodo iz hvalečnosti do božje ljubezni Vaša srca rada pripravljena, da iz miru in svobode Vaših domov pošljete toplo misel sočutja in usmiljenja mojim po svetu razganim in doma trpečim vernikom, od svojih božičnih darov pa kakšen darček gmotne pomoči po Ligi katoliških slovenskih Amerikancev.

Dar Vaše hvalečnosti Bogu za Vaš prelepi, mirni, sveti Božič, naj bo to, zakaj resnično ste veliko hvaležnost dolžni Bogu, če se primerjate milijonom drugih ljudi.

Ista hvaležnost do Boga naj Vam srca odpre, da sprejmete moje sorojake, ki žele priti v Združene države. Saj veste, kaj in kako naj storite. Ne preslišite klicev Lige, da bo Bog tem raje uslišal Vaše prošnje.

Čim več beguncev sprejmete, tem prej bo rešeno to vprašanje, tem manj bo potem treba podpor za nje. Ostanje samo še bolni, invalidi in starci za delo nesposobni, pa dijaki, dokler ne končajo svojega študija. V domovini pa, odkoder dobivate prošnje, bo stiska vedno hujša. — Pa ne bojte se, da bi morali preveč dajati na vse kraje. Ako Bogu daste, Vam Bog ne bo ostal dolžan. Tudi blagostanje je od Boga odvisno, z njegovim večjim in močnejšim blagoslovom bo Vaše delo tudi bogatejši sad prinašalo.

Za vso dosedanje ljubezen pa naj Vam stotero povrne božja Ljubezen, katere rojstni dan obhajamo. Povrne naj vam tako, da Vaš src vžge s svojo ljubeznijo, da svetla božična luč v Vas nikdar ne ugasne, da se ljubezen božja v Vaših srcih nikdar ne ohladi. Hvala Vam.

SPOMNITE SE S KAKIM DAROM SLOVENSkih BEGUNCEV!

Odprti srce, odprti roke. . .

P. Bernard Ambrožič

Da se popolnoma razumemo! Ko pišem in objavljam te reči, ne smete dobiti napačnega vtisa. Ne objavljam tega, kakor da bi hotel reči: Saj sami vidite, da je vse zastoj. Veliki kupi moke so nagromadeni, toda kruha iz te moke ne bo. Pustite torej vsako nado.

Nikakor me! Pri pisanju o teh rečeh imam samo eno reč pred očmi. In ta je, da vam dopovem: POTRPLJENJE! Ne prehitro pričakovati uspehov! Poglejte tega pa v isti sapi še nekaj: STANOVITNOST in VZTRAJNOST! To se pravi, ne odnehati in ne izgubiti volje do dela! Sejmo, sejmo in pripravljajmo! Ob svojem času bomo želi in z nami skupno bodo želi oni, za katere se trudimo, naši težko čakajoči — brezdomci!

Zadnjič sem razložil kako skrbno in natančno delujejo razni katoliški uradi, da se postavijo prošnje za vselitev beguncem v Ameriko strogo po vladnih predpisih. To res vama veliko dela in morda še več časa, toda izplača se. Kaj pomaga vlagati prošnje, ki so povzročile izdelane in so v njih pravično neupolnili. Take prošnje bi romale nekaj časa od urada do urada, končno bi se odkrila pomanjkljivost — in bi šle po isti dolgi poti nazaj na prvo instanco!

Naj pokažem na en primer. Nekdo je vložil tako prošnjo in na videz vse podatke lepo po vrsti napisal. Prošnja je dobila zahtevane podpise in šla svojo pot. Nekje sredi poti je pa vstopen (morda preveč vstopen) uradnik zapazil, da je napisano popolnoma v redu, KJE bo dotični egunc, kadar pride sem, dobil delo in zaslužek. Matjaž la je pa označba dela, to se pravi, ni bilo povedano KAKŠNO delo bo dotični imel tu.

In je priromala prošnja nazaj in morala iti spet v roke "sponzorja", ki je potem napisal, da bo begunc pri tistem podjetju za "janitorja." Nato je začela prošnja svoje romanje vse od kraja in še danes roma . . .

Zdaj pa sledimo tem prošnjam na njihovi poti čez morje. Begunce je namreč treba iskati tam — v Evropi. In tam so ameriški uradi, ki na podlagi vloženih prošenj begunce pošiljejo in jih "rešetajo."

Prva instanca v Evropi so takozvani "koordinatori." Ti uradniki pregledajo prošnje vse od kraja in jih razpošiljajo krajevnim "direktorjem" v bližini taborišča, kjer dotični begunc trenutno živi. Krajevni "direktor" pritisne na prošnje svoj pečat, potem pa pošlje imena izbranih beguncem v Washington, če ni kakšne ovire ali kakšnega madeža na imenu izbranih beguncem.

Odkod zbira naš FBI potrebne informacije in koliko časa vzame, da se zadovolji z najdenimi informacijami — o vsem tem ne sprašujte mene. . .

Zdaj pride na vrsto "rešetanje" pred "sodnim stolom" ameriške vojaške oblasti tam v Evropi. Na kratko se ta instanca imenuje CIC. Ta preiskuje, če dotični begunc ni morda kak "zločinski tip," če ni morda med vojno ali po vojni delal kaj zoper Ameriko — in podobne reči. . .

Zdaj dobi v roke prošnje vrhovni ameriški zastopnik, ki se imenuje "analist." Ta mož "analizira" vsak slučaj posebej in ugotovi, če je bilo "rešetanje" že dosti, ali če bo morda treba od kraja začet . . . V "analistovi" pisarni potem izdelajo popis življenjske poti, značaja in

koristnosti begunca, ki želi v Ameriko. Če ves ta popis dosti ugodno izgleda, odide vsa vloga v urad ameriškega konzula, ki edini sme izdati vizo za pot v USA.

Zdaj bi človek mislil, da je begunc že takorekoč na varnem. Verjetno je to, ampak — na morje še davno ne more. Konzul namreč začne preiskovanje, če je begunc zadostil vsem predpisom ameriškega vselitvenega zakona. Marsikak konzul bo gotovo našel, da ta ali oni še ni v redu. Take prošnje pa morajo potem romati nazaj — ali so pa morda popolnoma zavržene. . .

Ko je begunc "potrjen" tudi na konzulatu, se mu izda viza, toda ne naravnost v roke. Cela vloga gre zdaj na urad IRO. To je, kakor znano, Mednarodna Organizacija za Begunce. Ta organizacija ima na skrbi PREVOZ beguncem čez morje. Preskrbuje ladje, zbira begunce na primernem (ali tudi na neprimernem) kraju, določa odhod ladij in istočasno odreja, v katero ameriško pristanišče bodo ladje namerile svojo pot. Vrh tega IRO plača tudi prevozne stroške čez morje.

Preden begunc stopi na ladj, se mora predstaviti še nadaljnjim preiskavam, med katerimi je še prav posebno važna ZDRAVNIŠKA preiskava. Že poprej neke vmes je bila ta na vrsti, pa je nisem omenil, ker je težko povedati, kdaj pride na vrsto. Pred vstopom na ladj jo pa spet! In ves čas med potjo pazijo na begunce ostre oči ameriške zdravniške komisije.

Temu ali onemu beguncu se bo zgodilo, da bo zmerom lepo zdrav, zadnji dan na morju ga bo pa nekaj uščipnilo. In ko bodo drugi veselo odhiteli k svojim "sponzorjem," bo moral on za kak dan ali več dni na Ellis Island. . .

Tako sem vsaj približno orisal ta proces z begunci. Beseda "proces" vam morda ni preveč všeč, toda še najbolj zadene isto, kar hoče povedati. Saj tudi Amerikanci vse te postaje imenujejo s skupno besedo "the processing of the Refugees."

Končno naj omenim, da niti sam ne vem, če sem sploh vse vmesne "postaje" navedel, ali pa katero še izpustil.

Zdaj pa znova tisto staro pesem: POTRPELJIVOST, dragi moji! Nikakor nisem zapisal teh reči zato, da bi vam rekli: Saj sami vidite, da se ne izplača, vrzite od sebe vse upanje. . .

NE, NI TAKO!
Res je dolga pot preko vseh teh "postaj" in mnogi so že rekli, da Amerika bolj verjame v prelivanje tinte po papirju kot pa v potrebo, da spravi begunce sem.

Na drugi strani pa moramo imeti pred očmi, da različni "prijetelji" beguncem očitajo Ameriki: Po večini spravlja v svojo deželo FASISTE in KOMUNISTE. . . ali celo VOJNE ZLOČINCE.

Če boste POTRPELI in stanovitno ČAKALI, boste glede SVOJH in VSEH beguncem, ki bodo prišli sem, vse take očitke z mirno vestjo "likvidirali" in samo rekli: Dosti — da, skoraj preveč — so bile ameriške oblasti previdne. Take in podobne očitke naj kar lepo spravijo v svoje žepe tisti, ki so si jih izmislili.

Počasnost pri uvažanju beguncem v Ameriko ima torej tudi svojo dobro — zelo dobro stran!

Japonska — dežela nasprolji

Letalo, ki je že nad eno uro plavalo nad morjem oblačkov, se je nenadoma pogreznilo. — Sonce je ugasnilo in megla, ki so jo krila rezala, je lahko šumela. In tedaj se je pod sivo kopreno nizkega neba pokazala zemlja: Tokio.

Še veličasten zavoj, s katerim je letalo obklobovalo mesto, in istočasno je oko obstalo na ogromni ploskvi ruševin. Resničnost je bila zgovornejša od števil: po sedmih napadih je bila polovica mesta razrušena. Iste noči je tudi 44 odstotkov Jokohame gorelo, ker je padlo nanjo 2500 ton vižgalnih bomb. 97,000 prebivalcev je bilo ubitih, 125,000 ranjenih. To se je zgodilo 9. marca 1945. Posledice je še po treh letih videti. Povsod so se razprostirale ruševine umazano rumene barve, v kateri so se komaj odražali sledovi nekdanjih zgradb. Redki nebotičniki, ki jim je bilo prirečeno, so vso obupnost le še bolj poudarili. Tokio — mrtvo mesto.

V dobri uri kasneje pa je mogel potnik, če je srečno preстал vse preglede in če so mu gomile ruševin to dopuščale, odkriti povsem drug kos Japonske. Iz vsake ulice in iz vsake hiše se je vspalala pisana množica, v kateri se je kimono prepletalo z običajno obleko in so se sukne kljubki mešali z vojaškimi čepicami, ostanki izgubljene vojne. Množica oblečena v cunjice, nenavadno zopna, toda ki peča, dejavna, prekipeljavajoča od življenja. Povsod polno otrok, ki pa so najrazličnejše polti. Zatopljeni v svoje igre, so se podili od cestnih robov pa do podkolesja vozil in najmočnejše sirene jih ne bi moglo zmotiti. Brezbržnih obrazov so bili, toda okroglih in žarečih, kar jih od samega zdravja in brez števila jih je bilo.

To nasprotje pa ni prvo tisti zadnje, ki jih Japonska pravi tako danes kot včeraj nudi obiskovalcu.

V slabem stanju, toda počutje se dobro

Japonska je nedvomno mnogo trpela in ljudje še vedno živijo v neverjetno primitivnih razmerah. Da so okupacijske oblasti mogle nastaniti svojih 200,000 ljudi, so morale zaseči poslednje nepremičnine in japonske družine so se morale stisniti v hitro zgrajene lesene barake.

Obleka je v tej deželi oblačilne industrije na isti višini kot stanovanje; plašči so oguljeni, suknjiči v cvetju in evlji pošvedrani. . . taka je zunanost tajnika poslanske zbornice.

Tisti človek, ki se je bil kje naselil, pozivlja lokalno kroniko s tem, da odžene vsak dan po dvasjet kandidatov, ki bi radi stanovali v njegovi revščini. Kljub temu, da nasprotna propaganda drugače trdi, Japonska vendarle ni slabo prehranjena. Če se hočete prepričati o tem, vam ni treba drugega kot oči odpreti in videti, kako je Japonska vesela in da je najboljše dokaz, da je zdrava. Če se popeljete na deželo, v čudovito lepo japonsko pokrajino, vam bo ta odkrila, da še obstojajo otoki, da so planote ostale nedotaknjene. Poljedelstvo je tukaj ostalo nedotaknjeno, in strokovnjaki na tem področju morajo priznati, da bi bilo možno z majhnimi napori deželo napraviti gospodarsko samostojno. Veleposelniki že sedaj vzemirajo nizke cene poljedelskih proizvodov, ki ogrožajo Zed. države. Seveda se je zaenkrat bilo treba zateči k vozu. Pa saj je bila Amerika tukaj. Treba je bilo samo znati ceniti njeno hvaležnost; Japonska je to vedela. Bolj občuteno in bolj globoko kot robati kmetje, ki so o siru, katerega so dobili, mislili, da je milo, pa so svojo hvaležnost iz-

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Zgnetli so nas na pločnik zudenar za vse drugo, za tisto gotovo ne. Letel sem k bratu Jožetu, ki mi je posodil cilindar, ki je bil že nekoliko obnošen, pa nič zato. Saj bomo pri pogrebu večinoma odkriti. Za frak sem se pa obrnil do prijatelja Ivana Matičiča, ki je bil moje postave in je imel tako robo, ker je bil član pevskega društva in ki je moral ob nastopih deti nase tako homatijo.

Postavili smo se pri pogrebu, kar je res, je pa res. Podsef našega urada je bil nek Orehek, ki je bil vedno poln raznih muh, a nam je pred pogrebom povedal, da je zvedel od zanesljive strani, da bodo na grobu peli in da bodo potem vsi pevci povabljeni na prigrizek in kar spada zraven. Zato, je rekel, da se bomo tudi mi pridružili pevcem in tistemu, ki bo pogrebu sledilo. Za zadnje smo se takoj vsi strinjali, zastran petja smo pa nekateri imeli močne dvome. Zase sem mu jaz zaupal, da nisem še nikoli pel druge kot na gmajni, da res znam naperj ali pa počez, če je treba, ampak na note in umetno petje se pa toliko razumem, kot krava na harmoniko, ali pa še manj. Orehek je pa vse take ovire predvidel in nam je zapovedal takim, ki nismo znali, naj se kar vstopimo k pevcem in takim, ki bodo peli, gledamo na usta. Naj svoja usta odpiramo in zapiramo, kakor bomo videli pri pevcih. Ljudje ne bodo gledali vsakemu na usta, če poje ali ne.

In res, ko so pevci dvignili tisto: Nad zvezdami. . . sem jaz in drugi, ki je nismo znali po notah, lepo odpirali in zapirali usta, kakor smo to videli delati druge. Kaj vem, če nas je kdo pogruntal. Kak večak je gotovo izračunal, da bi moralo biti iz toliko ust več kričanja, kakor ga pa je. Pa kdo bo porajal za take malenkosti pri pogrebu. Drugi dan je ljubljansko časopisje pisalo o ogromni udeležbi pri pogrebu in o veličastnem petju na pokopališču. Kakopak!

No, po obredih na pokopališču nam je naš Orehek ukazal, da gremo vsi skupaj v šiško. On da je dobil denar za naš "pevski zbor." Pa smo šli in zelo lepo praznovali zadnji spreved ugledega ljubljanskega trgovca. Tudi zapeli smo in lahko rečem, da veliko lepše kot je bilo pa tisto petje pri pogrebu. Tedaj je tudi moj lepi glas prišel do veljavne. Naše navdušenje je vedno bolj raslo in ginjenost je pripelala do vrhunca, ko je Orehek predlagal, da bi pričeli piti iz cilindrov. Ukaz je ukaz in slepo smo ga ubogali. Umrlil Krisper, ki je zapustil denarja za petje ob svojem pogrebu, je že vedel, da bo šel denar v dobre namene. Zelo dobro!

Cilindar nisem brau Jožetu vrnil. Ni bil več za na glavo. Samo enkrat je nekaj omenil glede pokrivala, pa sem rahel opomin spretno prelihal. Saj je imel Jože dosti takih klobukov, kaj bi porajal za enega, ki je že itak precej odsušil.

Na tisto sem se spomnil, ko sem se čudil ameriškim cilindrom. Ugotovil sem, da kaj takega jaz že ne bom pokrtil in tudi izračunal, da takle cilindar ne drži toliko kot oni visoki, ki smo jih zmerili v šiški.

No, pred kolodvorom v Čikago nismo dolgo prodajali zija. Prišlo je povelje, da moramo na vlak, ki nas bo odpeljal proti severu. V Ameriko smo se pripeljali samo na uro pogledat.

Včeraj suženjsko uslužni, jutri nepotrpešljivi

Japonci so se znali na vsak (Dolge na 3. strani.)

JANUS GOLEC:

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih

Za okopom je vzela Franček od mesečne spremljane noč med gorečimi vzdihli k Pomočnici kristjanov, ki mu naj nakloni zaskečo! Mladega junaka so spremljali vsi z nestapnimi pogledi v grabo, kjer je zatoni osem. Vsi so pridržali sapo; ali ne bo zdaj in zdaj počil strel in jih pozval? Počasi so se oddihali eden za drugim. Vse tiho... Franček je že moral biti preko obroča oblege in hite- ti skozi šumo na Podgradje, kjer se bo odpočil in razgledal za nadaljnjo, veliko manj nevarno pot. Jarek krog zakopov se je pričel prazniti. Branilci so odhajali k počitku v trdni veri, da je premagal neustrašni junak ovire in bodo sigurno prihodajo noč rešeni oblege.

Jeruzalemski tabor je legel k počitku. Nedolžen mladenič je bil odpisan, da primese izza Mure na Jeruzalem oljčno vejico rešitve in zmage nad pas- jim sovražnikom!

Franček se je priplazil sre- čno po trebuhu s hriba v grabo, ne da bi zadel na kako stražo. V globeli je še čepo pazno gledal na vse strani, ali se bo zga- nilo kje kaj sumljivega, kar bi obehalo nevarnost. Spodaj vse tiho in mirno. Briti je za- čel po grabi mrzel zimski veter, po vseh štirih je poskusil na- prej. Za dobrih 30 korakov je bil groz, ki se je vjugal po grebenu in mu mudil pri skaka- nju od enega drevesa do dru- gega zadostno kritje. Pokri- žal se je, vzdihnil k Jeruzalem- ski Materi žalosti, se vzravnil in s par dolgimi skoki je bil v šumi. Bila je na prvi pogled prazna in nezatražena. Tukaj je šlo lažje. Treba je bilo iz- previdnosti le na lahko stopati

po zmrznem snegu, da ne bi preveč skripal in poskati za preskoke debelejša drevesa. Na- videz lahko umikanje skozi go- ščo je bilo za neizkušene mlade tolikanj naporno, da mu je zalival kljub mrazu pot čel, ko je naletel že precej v gozdiču na pogorišča, iz katerih se je še kadilo. Od napol tle- čih ognjev dalje so bili vozovi, konji, po tleh raztrošena sla- ma, seno... Nobene straže. Očividno je tukaj taborili kru- cevski pratež, ker je vladala to- lika brezskrbnost. Baš je na- meraval obiti liki izumrl tabor, pa se je prikolatil iz voza dolg Kruc in momljaj v madžaršči- ni: "Istvan, ne bodi hud, če si straži dalje. Takoj te zame- njam." Franček je pritegnil sapo, stisnil v pest nož in pre- stopil naprej brez odgovora.

"Strela, se že zopet sdiš," je nadaljeval od mraza drgeta- joči dolgotepnež. "Vsaj po- žirek žganja mi daj," je silil vanj dolgin od zadaj in že je bil tako blizu, da bi ga bil la- hko otipal.

Mladostnega junaka je zapu- stila na mah zadnja plahost, ki ga je obletavala pri pojavi Kruca. Z bliskavico se je okre-

nij, zamahnil z desnico in Mad- žaru je tical nož do ročaja v grlu. Zabodeni niti krikniti ni utegnil. S celo težo na dolgo potegnjenega telesa je telebil ritenski po vozu, iz katerega sta pogledala kar dva konjuha v glasnem prepričanju, da se je crka dolgopeta opil na stra- ži in ne more pogoditi v svoj voz. Za po tleh zloženega in domnevenega pijanca bi se niti zmenila ne bila, da ni spodra- nil Franček v naglici pri sko- ku in oledenem dračju z obema nogama in zakolobaril po tleh. Konjarja sta bila uver- jena, da je tudi zamenja straže preprijatelj izstvan pijan, da niti stati ne more. Planila sta iz voza v sneg v trenutku, ko s je vzravnil mladeček od padca in se hotel izmuzniti naprej. Pobjeg nanekrat iztreženega pijanca je opozoril Madžara z debelim sumom na vohunsko presenečenje. Sklonila sta se pod voz in zasledovala vsak z okovano voznico v roki be- gunca, ki se je umikal iz go- zda na desno stran proti gra- bi. Kruca sta robantila v svo- jem jeziku, napenjala oči v te- mo, nikogar — — Ako bi šlo za sotovarisa, bi se sigurno odzval in počakal. Nočni kolovoz je kar naenkrat zgri- nil — — Franček se je sti- skel zravnan liki sveča ob de- belejši hrast in stal priprav- ljen na smrtonosen zaham z no- žem.

Konjarja nista opustila kar zlepa zasledovanja. Klošturila sta okrog od debla do debla. Ogleduh se je moral nekam po- tubniti. Sukala ter motala sta se v vedno večjem krogu, ko je dvignil eden visoko vago v zamah za udarec, ki se pa ni

ustavil na Frančkov glavi. Predno je ohlinil trdi les mla- deniča, je že zakrilil Oger z ro- kami, kriknil obupno iz polne- ga grla, se vrteč ko podsekan hrast, lopnil po tleh na obraz in izpod njega je pordečil sneg — — Mesec je posinil izza oblaka. Franček je potegnil pištolo, da bi upihnil drugega zasledovalca, ki je pa ob smr- tnem opotoku tovarisa obstal in zaklical na pomoč! Naš junak je navil petelina, dvignil orožje in nameril proti Kruku. Spro- ženi petelin je samo šklesnil po kremenu, užgal iskro — — po- ka pa ni bilo — — Smodnik se je stresel s prašnika pri spo- drsu in padcu po kupu dračja. Strel v odličnem trenutku je odrekel. Franček je obrnil orožje, ga zagrabil za cev, za- mahnil, a v tem trenutku se je zablisnilo tudi po njegovih mo- žganih. Izza hrastovega debla je odjeknil glasen — črep! Ne- znanec niti zakrilil ni. Mad- žar ga je bil lopnil s težko vo- zno vago s tako močjo preko glave, da ga, je oropal udarec pri priči zavesti in je omahnil po tleh.

Že je bilo celo taborišče na nogah. Konjuhi so kresali plamenice, da bi razmotali, za- kaj toliko neobičajnega nočne- ga hrupa. Pri svitu bakelj so zadeli na prvega tovarisa, ki je bil zaboden v vrat in niti hro- pel ni več. Drugi Kruc, ležeč stegnen vzrak kakor snop, je grebel s prsti na snegu in stre- sal v zadnjih utripnih noge — — Nož mu je tical v prsih!

SEDMAK
Moving & StorageALSO
LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.

KE 8580

VESTI
IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

komunistični zavodi ne potrebu- jejo oltarjev in kapel. Mnogo jih je sedaj v cerkvi sv. Jožefa, ne- kaj na Kodeljevem. Oltar iz za- vetišča sv. Jožefa je v Vavti va- si, oltar iz bolnišnice je v kapeli v Spodnji šiški. Orgle iz Mari- janišča so na Kopanju, kjer so lepo popravili po partizanih hu- do poškodovane cerkev. Orgle iz zavetišča sv. Jožefa so v De- vici Mariji v Polju, one iz Mari- jinega doma v Črnem vrhu nad Polhovim gradcem.

VEROUK POUČUJEJO po nekod še vedno v šolskih prostori- h. To se zlasti vrši v bolj od- daljenih krajih. Tako še sme poučevati župnik iz Zaplane nad Vrhniko v šolah v Zaplani in v Ložanski dolini. Toda župnik v sosednjih Rovtavih ne sme pre- stopiti šolskega praga. V dru- gih krajih skušajo ovirati pouk verouka na ta način, da pu- ste porabiti šolo le, kadar je dru- gi pouk končan in so otroci že utrujeni in nepazljivi. V tako- imenovani višji gimnaziji povsod odpravljajo pouk verouka.

9 BOGOSLOVCEV je sedaj v Ljubljani v semenišču v prvem letniku. Od tega trije za ljub- ljansko škofijo; drugi so za ma- riborsko škofijo in za salezijan- ce. Navadno je bilo za ljublan- sko škofijo 15-20 bogoslovcev v enem letniku. Sedanje stanje priča, koliko so že dosegli sovra- žniki Cerkve.

V DOMŽALAH je postal žup- ni upravitelj Matija Tomc, zna- ni glasbenik in skladatelj.

U S T A N O V I T E V N O V E ŽUPNIJE. — S 1. oktobrom je bila ustanovljena nova župnija Device Marije v Brezju pri Ma- riboru. K novi župniji pripada- jo sledeče vasi: Brezje, Zrkov- je, Doroče in Snodnja Dobrava. Priznani so tiste dni rojstni

Vse omenjene vasi so poprej spadale k nadžupniji Hoče. Za župnega upravitelja je imeno- van Jakob Laura, jezuit, za ka- plana pa Štrubelj Alojz iz iste- ga reda.

DVA NOVOMAŠNIKA. — 10. oktobra sta bila posvečena v Mariboru v mašnika Ivan Ifko iz Črensovec in Anton Prose- nak iz župnije Slovenske Konj- lje.

IMENOVANJA V MARI- BORSKI ŠKOFIJI. — Kotnik Simon, župnik v Podgorju, je imenovan za duhovnega sveto- valca. Za dekanijskega pomoč- nika v dekaniji Stari trg je bil imenovan Jakob Soklič, mestni župnik v Slovenjgradu. Za so- upravitelja župnije sv. Miklavj pri Slovenjgradu je bil imeno- van Kotnik Simon, župnik v Podgorju. Pač priča o po- manjkanju duhovnikov.

SEJMOV NI VEČ. — Pismo z Dolenjske nas spominja, da ni več na Slovenskem sejmov. Za-

kaj ne? Ker ni kaj prodajati. Trgovci so odpravljeni, kmetu pa tako pobere od strani države živino in kar pridelava.

ENO LETO NIČ MILA. — Neko pismo pripoveduje, da v nekem kraju na Gorenjskem že eno leto ni mogoče kupiti nobe- nega mila v državni prodajalni. (Drugi tako ni več!). Zato pa imajo ljudje zaukazane tedne čistoče. (Kako naj čistijo brez mila?) Včasih so pisali, da je uporaba mila merilo civilizacije in kulture kakega naroda. Vse kaže, da bodo Titovino posekali kmalu tudi afriški zamorci. To je tisti "napredek," ki ga na- predni tako slave.

PODRŽAVLJENJE KMETA. — Gornje pismo piše tudi, da so kmetje prepričani, da jih bodo komunisti prisilili, da svoja po- sestva odstopijo obdelovalni za- drugi in se tako odpovejo gospo- darjenju s tem, kar je še njiho- vega. Pritisk komunizma je ta- ko silen, da ne bo mogoče več kljubovati. Obdelovalna zadru- gje kmeta; konec njegove samo- stojnosti.

Vse ustanovitve takih zadrug bodo seveda proglašene kot "pro- stovoljne" in kot izraz zaupa- nja in udanosti kmeta do komu- nističnega režima. In vaši na- predni v Ameriki bodo morali na komando od zgoraj vse to verjeti.

POSKUSEN IN PONESRE- ČEN SAMOMOR. — Ljudje si pripovedujejo, kadar so sami med seboj sledečo zgodbo: neki podržavljen kmet je obupal in sklenil, da si vzame življenje. Hotel pa je umreti na nov na- čin. Sklenil je, da gre na zboro- vanje komunistov ter jih tam razdraži tako, da ga ubijejo. Praznovani so tiste dni rojstni

dan Titov. Pa gre tja. Ko go- vornik najbolj slavi Titove za- sluge, se zadere na ves glas. "Proč s Titom." Prepričan je bil, da ga na mestu ubijejo za tako oskrunjenje Titovega ime- na. Pa se ni nič zgodilo. Ves začuden znova vpije: "Dol s Ti- tom." Končno pristopijo k nje- mu trije in ga peljejo iz dvora- ne. Zunaj mu pravijo: "Ali si neumen? Pomisli, kaj bi se zo- godelo, če bi te slisal kdo, ki je res pa je vendarle vsak, da je ta moka prišla iz Zedinjenih dr- žav."

O NEMCIH V JUGOSLA- VIJI. — V Avstriji je pribežal nekdanji nemški poslanec v bel- grajskem parlamentu dr. Neu- ner. Ta pripoveduje v listih, ka- ko so portizani likvidirali Nem- ce pa Vojvodini. Po njegovem (najbrž malo pretiranem poro- čilu) je bil ubit vsak drugi Ne- mec v Vojvodini. Kakih 100. 000 se jih še nahaja v Jugosla- viji, kakih 230.000 pa jih je be-

guncev po Avstriji in Nemčiji. Od blizu 600.000 Nemcev je ostalo torej pri življenju kakih 330.000. (Po dragih poročilih so pobili kakih 200.000). Po ne- katerih mestih so se pri pobija- nju Nemcev odlikovali zlasti ci- gani, ki jih je še mnogo v Bana- tu. Nemci so bili dobri polje- delci. Odtod je tudi razumljivo, da danes Jugoslavija ni več žit- nica, kot je bila pred zadnjo vojno. Pobitih ljudi in izveža- nih kmetovalcev ne moreš nado- mestiti s cigani. Radi te parti- zanske politike pobijanja na- sprotnikov je sedaj marsikdo v Titovini lačen. Vsak zločin se maščuje.

JAPONSKA—DEZELA
NASPROTIJ

(Nadaljevanje s 2. strani.)

način in v vsakem oziru Ameri- kancem kar najbolj prilagoditi. Uslužnost in podvrženost Ame- rikancem je bila videti absolut- na. In tukaj ni šlo za zgolj splošno znano japonsko ljube- zivost, niti ni mišljen pri tem oni orientalski, otroško priliz- njeni način družabnega obnaša- nja. Često naletiš v časopisju tudi na šale na račun okupacij- skih oblasti, toda to je nekaj sličnega kot presenečeno začu- den pogled japonskega pešca na vojaški "jeep" — pri tem pa ni sledu kake sovražnosti, nasprotovanja ali celo mržnje. Narod se je kot celota podvr- gel zakonom zmagovitega nas- protnika, katerega občuduje in skuša razvozlati njegove skriv- nosti.

Nekaj pa je treba pri tem pripomniti: to, kar velja za A- merikance, ne velja oziroma je prenehalo veljati za ostale za- veznike. Japonci tako brez- mejno spoštujejo in občuduje- jo samo Amerikance. Mogoče je to reakcija na propagando Toja, ki jim je med vojno si- kal Amerikance kot krvoločne barbare in so že prvi dnevi o- kupacije japonskega naroda prijetno presenečenje. Zato da- nes na Japonskem ni sledu o- kakih atentatov ali sabotažah. Kritiki so pa pri vsem tem le postali nekoliko drznejši: na neki gimnazijski slikarski raz- stavi je bilo videti karikature hiše nekega generala, Mak Ka- se (Mac Arthurja); časopisje se je nadalje na dolgo in široko razpisovalo o slabih kakovostih sojne moke. Napadali so se- veda japonsko upravo, vedeli pa je vendarle vsak, da je ta moka prišla iz Zedinjenih dr- žav.

Iz militarizma v demokracijo Ali pa so se Japonci resnično in notranje prelevili v prave demokrate? Dozdevna slika se v tem oziru precej razlikuje od resničnosti.

Da so se Japonci naglo pri- lagodili parlamentarnemu po- litičnemu sistemu zapada, so zadnje vladne krize dovolj zgo- vorno pokazale. Tudi japonsko časopisje je to ugotovilo.

Politične ali strokovne mani- festacije so v Tokiu na dnevnem redu. Cesar je svoje vlogo pol- božanstva moral hoče noče zamenjati z vlogo očeta naro- da. Sploh se sedaj cesar prav po meščansko družji z narodom. Ožji stiki med vladarjem in ljudstvom pa niso nič škodili njegovemu ugledu.

Nekatere napake okupacij- skih oblasti seveda niso dopri- nesle k temu, da bi Japonci po- zabili svojo preteklost. Proce- si proti vojnim zločincem, ki se nadaljujejo, so v mnogih pri- merih pripomogli le k temu, da so vojni voditelji prejeli muče- niško palmo, čeprav jih je lju- dstvo že pričelo prezirati. S svojo neuklonljivostjo v ob- rambi, je na primer Tojo spet pridobil del lavorik, ki jih je bil izgubil s porazom v vojni.

Na drugi strani pa politične razprtije in strankarski boji še niso dokaz prave politične de- mokracije. Čeprav danes v To- kiu politizirajo na vse pretege, čeprav je tam središče politič- nih mahinacij in spletk, ven- dar je nemogoče verjeti, da se je japonski narod, tudi če bi bil zares hotel, ločil od svojega starega načina mišljenja, poli- tične in socialne ureditve, ki je stara petnajst stoletij ter se brez vseh pridržkov prilagodil drugi, prav tako tisočletni, to- da povsem drugi civilizaciji.

Uprava: kolonizacijska ali
misionarska

Težko je reči, kako Ameri- kanci mislijo o svoji vlogi na Japonskem. Na vsak način so prepričani, da vrše civilizacij- sko in misionarsko delo. Na- vezadnje je povsem razumlji- vo, če tako mislijo, saj je že na- zunaj med Amerikanci in Ja- ponci tako ogromna razlika, da je kot na dani razumljivo, da je razmerje med njimi skoraj podobno slikovitemu odrskemu prizoru. Dve veliki nasprotji in vpijoči različenosti je mo- goče ugotoviti: na eni strani so Amerikanci uvedli na Japon-

skem tipično kolonijalno upra- vo. Vlade odredbe segajo in- objemajo najmanjša potanko- stja njegova in privatnega živ- ljenja. Razlika med njimi in Japonci pa podčrtuje že fizič- no nesorazmerje: ameriški vo- jak je že po postavi velik na- pram domačinu. Razlika pa še bolj podčrtuje popolno nera- zumevanje jezika. Vtis vsega tega pa je zdaj naslednji: og- romna nadmoč Amerikance in nekoliko gledanje zviška. Na drugi strani pa je naloga oku- pacijskih oblasti mišljenja tu- di v socialnem in civilizacij- skem pogledu. Tudi ta sega od najvišjih uradov pa prav do najnižjega človeka: imenuje se bratstvo in sporazumevanje.

Naj se smatrajo Amerikanci na Japonskem kot kolonizatorji ali kot misionarji, dejstvo je, da je zanje Japonska ven- darle nekako lovišče. Z izred- no doslednostjo in načrtnostjo se drže ob strani. V izjemi raz- nih časnikarjev, politikov, tol- mačev in uradnih oseb ni tes- nejših stikov med njimi in Ja- ponci. Vendar je vse to s stvar- nostjo preračunano. Kitajski zid, katerega postavljajo okrog Japonske, je v nekem oziru u- pravičen. Dogodki na Kitaj- skem imajo velik odmev tudi na Japonskem in strogo nad- zorstvo, katerega izvajajo A- merikanci nad javnim življe- njem, časopisjem in sploh v vsakem pogledu, preprečuje prodiranje komunizma in spro- ti zmanjšuje možnost, da bi ko- munistična propaganda mogla kaliti odnose med Japonci in ameriški okupacijski oblasti.

Na vsak način je razvoj že sedaj potrdil pravilnost a- meriške politike na Japonskem. Če se danes Mac Arthur obda- ja s prav tako skrivnostnostjo in neprodornostjo kot se je ne- kdaj cesar, potem lahko reče- mo, da tudi ne žanje nič manj spoštovanja kot ga je nekdanj cesar. Kot o cesarju, tako je tudi o Mac Arthurju nastalo

nešteto legend in zgodb, do ka- terih pa je on povsem brezbr- žen. Saj mu svoje avtoritete v nasprotju z njegovimi ber- linskimi kolegi pač ni treba z nikomur deliti. Posledice in u- spehi njegovega vladanja so našli seveda tudi v Ameriki ve- lik odmev in mnogo priznanj. Njegova senčna stran pa je, da se je pokazal precej nestopne- ga napram nekaterim kritikom iz časnikarskih vrst. Nevar- nost za Mac Arthurja bi torej mogla nastati kvečjemu le on- kraj oceana — doma. Na Ja- ponskem se mu ni ničesar bati. Razlika bi bila je v tem, če bi hotel izpremeniti svojo politi- ko. Le v tem primeru bi Ja- ponci utegnili izgubiti spošto- vanje do njega. Če sedaj še s tega stališča pogledamo na vse to, bomo skoraj morali ugotovi- ti, da je Mac Arthur sodobni cesar in vladar, postavodajalec in največji zmagovalac nekaj ujetnik samega sebe in svoje politike. In to je tudi eno iz- med nenavadnih nasprotij, ki jih je toliko na Japonskem.

MALI OGLASI

V najem se oddajo prostori za zdravniški urad v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Kjer je več let imel urad Dr. Oman. Ako kateri od naših sloveskih zdravnikov želi imeti dober prostor, naj se zgleda v uradu SND, kjer dobi pojasnila in se prostore pokaže. (257)

Iz urada Slov. N. Doma na St. Clair Ave. Naznanjamo vsem onim roja- kom, kateri so spremenili svoje prejšnje delnice SND na članske certifikate, da pridejo v urad SND, kjer dobijo čke (Refund Check) kot odplačilo na certifi- kat. John Tavčar, taj. (256)

Ugoden kup

Naprodaj je hiša za 2 družini, 2 sobi tudi v 3. nadstropju, v okolici 14324 St. Clair Ave. 2 garaži, vidane pritlikline. V bli- žini vseh komoditet. Cena je \$11,500. Dajte ponudbo. Eno stanovanje je prazno. Pokličite za informacije GL 9545 ali GL 2500.

Hribar Realty

14324 St. Clair Ave.

(257)

Soba za dekle

Opremljena soba se odda po- štenemu dekletu pri vdovi. Si lahko tudi sama kuha. Vprašaj- te na 1245 Norwood Rd. —(255)

Pozor, gospodarji!

Pri nas dobite zdaj veliko iz- biro kopalnih banj, umivalnih stojal, toiletov, kuhinjskih lija- kov, pralnih čebrov, radiatorjev in cevi ter fittings. 5525 Wood- land Ave. (257)

Vzamemo v najem

garazo ali skedenj za 2 avtomobila, na vzhodni strani mesta. Kdor ima kaj takega, naj pokli- če KE 4461 ali SK 6664. (255)

Samo eno navodilo

o zdravju, materinstvu, gospo- dinstvu itd. vam lahko koristi več, kot stane celoletna naroč- nina za

NOVI SVET

Poleg tega Novi Svet prinaša podučljive članke, lepe povesti, pesmi, zgodovino Slovencev v Ameriki itd.

Poslajte naročnino \$3.00 že danes na naslov:

NOVI SVET

1845 West Cermak Rd.

Chicago 8, Ill.

Ako omenite oglas v Ameri- ški Domovini, dobite kot na- grado lepo povest "Ena božjih cvetk" popolnoma brezplačno.

Mi pripravimo

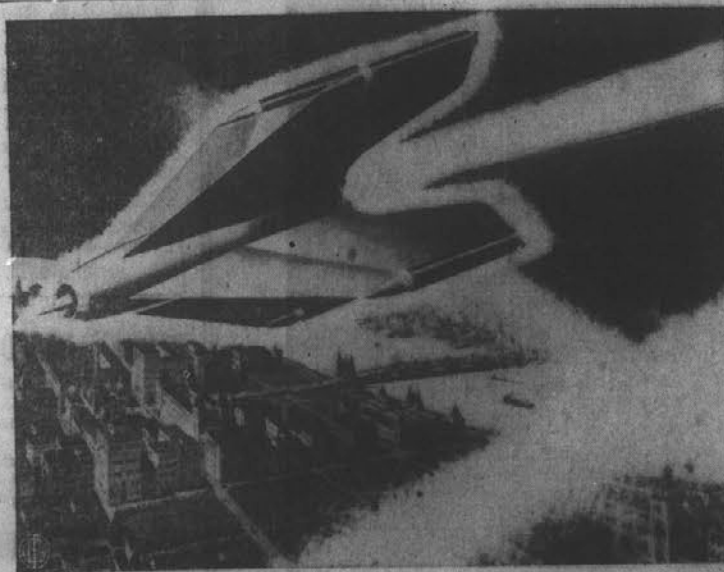
ZDRAVILA

za Evropo

MANDEL DRUG CO.

15702 Waterloo Rd.

Cleveland 10, Ohio

"Super letéča bomba." — Znanstveniki so si nekako takole, kot nam kaže gornja slika, zamislili novo "super letéčo bombo," ki bo prekašala celo radar, se bo izmaknila protiletalskim topovom in na daljšo prekašala celo atomsko bombo kot uničevalno sred- stvo. Ko bo enkrat zavržila svojo misijo, se bo sama uničila v zraku, s pomočjo poseb- nih naprav.

MAK
ONE DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you need vitamins that are...
MAK LABORATORIES, INC.
Indianapolis, Indiana

FANT S KRESINJA

IVAN MATIČIĆ

"Veste, le to je hudo, ker ne dobimo poštenega hlapca. Od kar nas je Vid zapustil, nismo našli nobenega, ki bi bil kaj pri- da. Ej, takrat bi si moral ogledati naš dvor in naše hleve, bi- lo je bolj snažno ko v hiši!"

Žele si popravlja naočnike, ter skuša red dekletoma zabri- sati gospodarjevo odkritje: "Veste, Strajharjev oče, Vid je bil tu tako rekoč samo na po- čitnicah in vam je hotel ma- lo pokazati, kakšen dvor imajo Poljančevi. A da bi vi zdaj videli Poljančev dvor, izplača se ga pogledati, ej, užitek, vam rečem!"

"No, no, ni tako hudo," se brani Vid. "Ne rečem, nekaj smo res izboljšali, a še bomo."

Strajhar posluša in je kar žalosten, da ne more imeti on tako lepega dvora. Ah, kaj bi bili žalostni, Strajharjev oče, saj imate lepo blago, svinjake, kozolec in vrt. Ako vam sam Žele pohvali, mora bit že nekaj prida. Toda preljuba žena, kaj se bomo kar okrog hlevov in svinjakov motili? Smo šli mar zato na izlet tako daleč? Saj vidita, kako se nevesti dol- gočasita. No, le pojdivo v hi- šo, gopodinja in Katrica pri- pravljata okusen prigrizek.

Spravili so se torej noter in kmalu je pričela nositi Katrica na mizo. Vid jo je z dopade- njem gledal, saj se je razvila že v kaj brhko dekle.

"No, kako ti gre, Katrica?" ji reče. Ona se samo bridko nasmehne in beži ven. Nihče ji ni videl, kako si je spotoma obrisala solzo. Ko se vnovič vr- ne v hišo, jo Vid vnovič ogovo- ri:

"Lepi koruzni wenci visijo na mostovžu, Katrica, videl sem jih. Kdo neki ti jih je letos po- magal spletati? Škoda, da me ni bilo zraven." Dekle se sra- mežljivo ozre po gostih, ki si jo z dopadenjem ogledujejo. Zmeden nekaj blekne in beži zopet ven.

"Akramiš, kako je brhko de- kle!" reče Žele. V tem se že malce povese nos Julki in Slav- ki.

Katarica bi najrajši planila v svojo kamrico in se bridko razjokala. Tako ga ima rada, komaj je čakala, da pride, a ti nazadnje pripelje nevesto s sa- bo! Ali ni Katrici obupati spricho tega? Da, najrajši bi se skrila in se nič več ne pri- kazala v hišo. Tudi materi je hudo, vendar skuša hčer obo- driti ter jo spravi v hišo. Le vzemite, prosim," reče gospodi- nja in gostoljubno streže go- stom. Žele in Vid skušata vso hišo spraviti v židano voljo s prijaznimi domislicami, vendar Želetova bistra glava kmalu sprevidi, da se je tu nekaj za- taknilo. Žal mu je, da nista prišla rajši z Vidom sama. A kar je, je. Zato po prigrizku predlaga, naj bi šli malo v kr- čmo. Da, da, prav je pogodil, tam se bo le morda tisto odmo- talo, kar se je tu zamotalo.

Medtem se je nabrala zunaj pred hišo kopica ljudi. Ogledo- vali so si koleslj in konje ter čakali na goste. Sam gospo- dar Strajhar je prišel ven, po- nosno potrepil konja ter ji- ma velej prinesiti najboljše ota- ve z deteljo.

Komaj se je Vid prikazal na pragu, so ga ljudje z veselimi pozdravi sprejeli. "Vid! Straj- harjev Vid! Joj, kako dolgo te ni bilo!" Vid jim je prijazno odzdravil ter jim po vrsti stiskal roko. Potem so kreni- li gostje s Strajharjem, Straj- harico in Katarico v krčmo.

Brž se je napolnila in novo po- zdravljanje je sprejelo Vida. "Joj, Strajharjev Vid je pri- šel! Pozdravljen, Vid! Arduš, kakšen fant si že! Kar tu osta- ni, na Vrhovlju je lepše ko na Kresinju!" — Fant jim ni utegnil niti sproti odgovarjati, kajti kmalu je bil harmonika- ru — in Vid se je oklenil Kat- rice, z njo hoče naprej plesa- ti. Žele je pa moral poprije- ti tako, da ne bo zopet zamere. Zasukal se je najprej s Slav- ko, a sredi plesa jo je moral zameniti z Julko, ker se Vid ni zmenil zanjo.

Na rahlo se je sukala Katri- ca z Vidom. "Joj, Katrica, ka- ko si se razvila, odkar te nisem videl! Če bi te na samem sre- čal, bi te niti ne spoznal. Si mislila kdaj name?"

Katrica se za hip ustavi in ga živo pogleda: "Si ti kdaj name?"

Vid se ji nasmehne: "Včasih sem..."

Katrica vzdihne: "Ah, ti si pozabil name..." Potem mu nasloni glavico na prsi in vsa trepeče. Godec mirno igra da- lje, pritrkava, vleče, noče kon- čati. Strajharjeva Katrica in Strajharjev Vid pleseta; naj pleseta kar naprej, naj bosta srečna! Tako si misli godec, ta- ko si mislijo ljudje, ki od oken in od miz zamaknjeni strmijo vanju. Jej, Katrica in Vid, ka- ko je to za par!

Pri drugem plesu si je Vid izvolil Julko. Uh, kako se ga je oklenila! Vsem nakljub hoče pokazati, da je ona njegova de- kle, ne Katrica. Prav z licem se mu pritiska k licu, tako da se gledalec kar spogledujejo. Godec si pa misli: Ne boš ga i- mela! In kar na kratko zakroži ter prekine ples. Julka bi ho- tela seveda še nadalje plesati z Vidom, toda on ne more, tu je še polno vrhovljanskih de- klet, z vsako se hoče zasukati, ne samo hoče, saj se mora, z vsami se pozna. Mimo tega mu pa močje in fantje kar naprej napijajo pri vsaki mizi. Nikar toliko, fanta boste opili! Sicer pa izletnikine utegnejo tu viseti kar do trdne noči, Kresinje so daleč, kje so potem še Blače! Zato se le hitro zasukajte! Kaj, Vid hoče plačati vino? Bog ne prizadeni, Strajharju bi se za- meril. Žele zbira fante: še eno za slovo, tisto dajmo: "Čez tri gore, čez tri vode..."

Zdaj pa le hitro! Vse dere za

za gosti, vse jih spremlja do voza. "Zbogom, Vrhovljani! Zbogom, Strajharjevi!" "Zbo- gom, Strajharjev Vid! Srečno pot! Pridi kmalu zopet, pridi, pridi!"

Žele in Vid si pridvigneta klobuka in zavriskata, potem počí Vid z bičem — in koleselj zdrči med mahanjem rok in vpitjem skozi vas. Bilo je že močno mrčno. Komaj so pri- šli iz vasi, se je Julka brž pre- sedla najprej k Vidu in se stis- nila k njemu, češ, da ji je hlad- no. Fant ji je raztegnil koc- čez kolena, ona ga je včepni- la v roko in mu zažugala s pr- stom: "Ti, ti, dekle imaš na Vrhovlju, a mi nisi nikoli nič pravil o tem."

"Take stvari se ne smejo pra- viti," se ji moško odreže.

"Veš, nisem mogla razumeti, zakaj so ti rekli vsi Strajhar- jevi Vid, tako da že nisem vede- la, si Poljančev ali si res Straj- harjev ali kako se že reče."

"Niti zdaj še ne veš, pri čem si. Imam dva doma; če mi tu ne ugaja, grem tja."

"O, vem, čigav si: Poljančev in — moj..." Tako mu šepne sladko in se še tesneje privije k njemu. "Strajharjevi so le tvoji sorodniki, saj vem; Straj- har je tvoj stric, Katrica pa je tvoja sestrična, veš, zato se pa zaradi nje nič ne razburjam."

"Prav imaš." V tem so prišli do Kališča. Na koncu vasi ji pokaže na tisti osamljeni kozo-

lec, rekoč: "Glej, Julka, na tem kozolcu sem že nekoč preno- čil."

"Na tem kozolcu? Sam?"

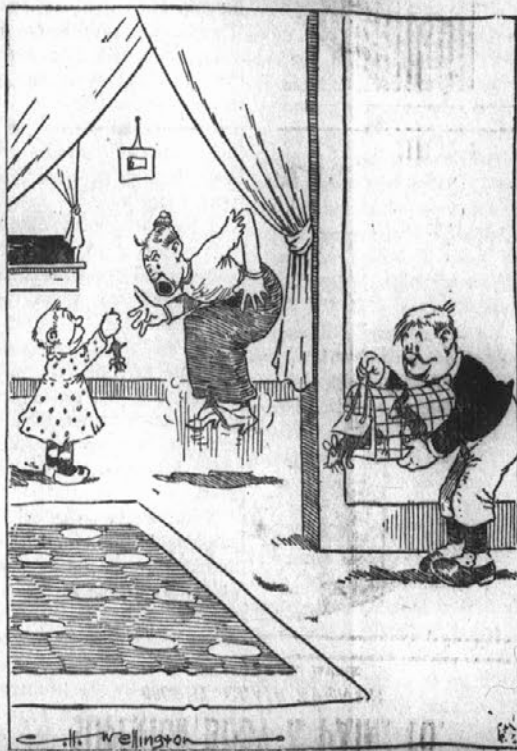
"Kajpak sam."

"Gotovo te je zeblo. Ah, Vid!" Dekle se zagleda vanj, z roko mu seže za vrat ga pri- vije k sebi in poljubi. "Ah, Vid, misli si, da sva na odru."

Vid je počil z bičem, konji so pa tekli po beli cesti, ki se je vila skozi temoto. Bl je lep večer. Ni bilo slišati drugega kot pritrkavanje konjskih ko- pit, ki ga je zdaj pa zdaj pod- krepi pok biča. Hladni jesen- ski vetrovi so brili, a v srcu se je razcvitala topla pomlad. — Konja sta tekla brez oddiha in objestno dvigala glave, saj sta vozila štiri mlada srca...

Drveli so mimo Kresinja in krenili navzdol proti Blačam. Zdaj ni šlo več tako prožno. Vid je moral venomer zavirati in paziti, da koleseljne zdrkne nizdol. Julka je bila razigrana, vpila je in pela, v svojem nav- dušenju bi hotela, da bi se zvr- nili. Iskra konja sta se plašila in Vid ju je komaj krotil. Vrh spodnjega klanca je ustavil, od tu nimata dekleti več daleč do doma. Izstopili so. Julka se je obesila fantu na vrat,

(Dalje prihodnjič)

—AND THE WORST IS YET TO COME
—In najhujše šele pride

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV OGRODJA IN ZA
BAVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELBAR, lastnik

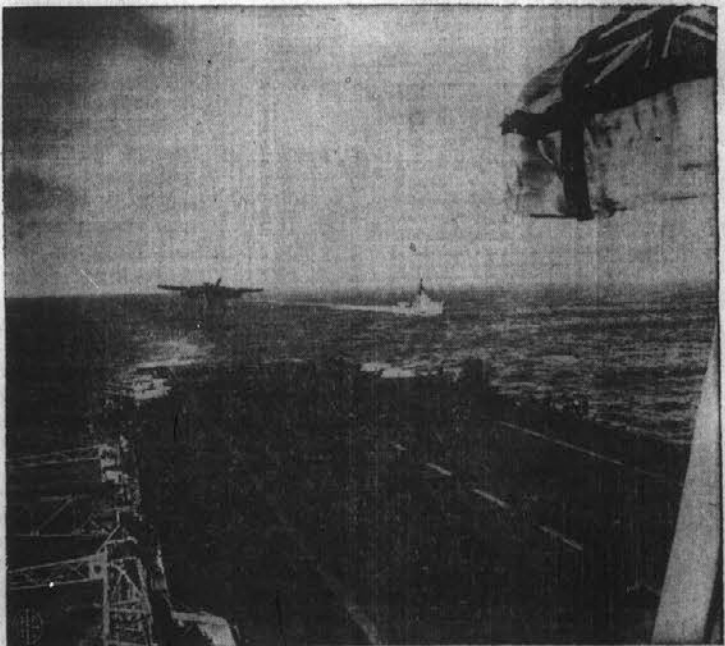
OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo
garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupa-
njem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

Barracuda torpedni bombnik se pripravlja, da pristane n abritskem nosilcu letal
Illustrious. Slika je bila posneta na mornarških manevrih nekje na Atlantskem oceanu.
Rušilec-spremljevalec HMS Rapid je videti v ozadju slike. Po proučevanju atomskega
bombnega napada na Bikini otoke, je pričela britska morarica z manevri v obrambne
svrhe proti atomski bombi.

Najmodernejša bolnišnica — Slika nam predstavlja
del najmodernejše bolnišnice. To je stavba, ki bo veljala
\$15,000,000 in bo tako zvana Veterans Hospital v Brook-
lyn, N. Y. Pričakujejo, da bo dogotovljeno jeseni prihod-
njega leta. Prostora bo za 1,000 bolniških postelj in bodo
lahko tukaj oskrbeli do 3,000 oseb dnevno.

MI DAJEMO IN ZAMENJAMO EAGLE ZNAMKE

The May Co's
Pobožična čistilna
RAZPRODAJARAZPRODAJA NA SUKNJAH S
KOŽUHOVINO OBROBLJENIH

For Misses—Sizes 8 to 18. All-wool fabrics heaped
with luxurious furs... Mink, Beaver, Silver Fox,
Lynx-Dyed White Fox, Persian Lamb. In gray, black
or brown.

15 COATS, formerly \$89.95\$ 68
12 COATS, formerly \$100 to \$125\$ 78
13 COATS, formerly \$150 to \$198\$124
5 COATS, formerly \$185 to \$250\$148

For Women—Sizes 14½ to 24½; 36 to 46. Muskrat
Squirrel, Gray Bombay Indian Lamb, Leopard trims.
7 COATS, formerly \$69.95 to \$79.95\$ 48
59 COATS, formerly \$89.95 to \$139\$ 78
25 COATS, formerly \$159 to \$165\$138

FOR JUNIORS—SIZES 9 TO 15. Beautiful wool
fabrics with rich fur trims.
14 COATS, formerly \$65 to \$75\$48
11 COATS, formerly \$89.95\$68
15 COATS, formerly \$98 to \$115\$77

RAZPRODAJA NA NEOBROBLJENIH
SUKNJAH

In casual and dressy styles... Including zip-lined
coats.

MISSSES' SIZES 12 TO 20
36 COATS, formerly \$49.95\$38
10 COATS, formerly \$69.95 to \$85\$58
7 COATS, formerly \$135 to \$139.95\$98

WOMEN'S SIZES 14½ to 24½; 31 TO 45
35 COATS, formerly \$49.95\$38
14 COATS, formerly \$59.95 to \$69.95\$48
17 COATS, formerly \$79.95 to \$89.95\$68

JUNIOR SIZES 9 TO 15
22 COATS, formerly \$39.95 to \$45\$29
35 COATS, formerly \$49.95 to \$59.95\$38
19 COATS, formerly \$59.95 to \$69.95\$48

ZA MESTO IN DEZELO

46 BLOUSES, prints, novelty trims; formerly 6.50
.....4.85

54 BLOUSES, cottons; sizes 9; formerly 3.95.....99c

49 JUMPERS, all wool and velveteen; sizes 12-18;
formerly 17.9512.85

195 DRESSES, rayon gabardine; formerly 8.95 to
14.955.85

33 DRESSES, rayon gabardine; formerly \$15.10-85

18 DRESSES, wool plaids, gabardines; formerly
17.9512.85

14 SKIRTS, crepes; flared and straight; formerly
10.957.45

20 SKIRTS, rayon crepes; formerly 8.955.85

17 SLACKS, wool gabardines; formerly 8.95-5.45

18 SLACKS, rayon gabardines; formerly 5.95-3.85

310 CARDIGAN SWEATERS, all wool formerly
3.951.99

STREET FLOOR, ONTARIO

ŠPORTNO BLAGO

102 OBLEK ZA DEKLETA, rayon taffets, crepes,
gabardines, 2-kosa failles, prej od 17.95 do
22.9512.85

OBLEKE ZA DEKLETA... 3. NADS. ONTARIO

512 BLOUSES, rayon crepes, prints, satins; for-
merly 6.50 to 8.954.85 & 5.85

47 BLOUSES, rayon crepes, satins, bead trim; for-
merly 8.95-12.956.85 & 8.85

40 BLOUSES, dressy rayon crepes; formerly 12.95
to 17.9510.85 & 11.85

6 RAYON LAME BLOUSES, exquisitely tailored;
formerly \$35\$17

31 CASHMERE SWEATERS, pullovers; cardigans,
formerly 12.95-15.958.85 & 10.85

44 WOOL SHORTIES, unlined; formerly 8.95 to
10.956.85 & 7.85

26 WOOL JACKETS, fine flannel; formerly 17.95
.....12.85

32 RAYON BOLERO SETS, gray frost paint and
dark colors; formerly 10.956.85

10 DRESSES, rayon gabardine, faille, all wool;
formerly 12.95-17.957.95-12.85

27 WOOL SKIRTS, Stroock woolens; formerly
15.888.85

11 SKATING SKIRTS, colorfully lined; formerly
12.95 to 16.956.85

9 WORSTED GABARDINE DRESSES, formerly
39.95\$28

55 RAINCOATS, cotton poplin; formerly 17.95 to
\$3511.85-22

42 RAINCOATS, wool worsted, gabardines; for-
merly \$35 to 69.95\$26 to \$48

53 JUMPERS, rayon faille and gabardine; formerly
8.956.85

8 COATS, all wool in colors, formerly 39.95-333

153 SKIRTS, wool, rayon crepes; colors; formerly
7.95 to 10.953.85 to 5.85

190 DRESSES, rayon gabardine and faille; for-
merly 8.95 to 12.955.85

SPORTSWEAR... THIRD FLOOR

ŠPORTNO BLAGO ZA DEKLETA

54 BLOUSES, fine cotton and rayon crepes; for-
merly \$5 to 8.953.85 to 4.85

149 SKIRTS, wool, cotton corduroy, rayon crepes;
formerly 6.50-12.952.85 to 7.85

31 DRESSES, rayon gabardine and faille; formerly
10.95 to 14.957.85 to 9.85

62 JUMPERS, rayon cord; formerly 10.95-4.99

RAZPRODAJA OBLEK

za žensko, dekleta in deklece

All 100% men's wear worsted sharkskins, gabardines,
glen plaids, stripes and checks.

38 Formerly 39.9524.92

70 Formerly \$45 to \$5533.00

33 Formerly 59.95 to 79.9549.00

20 Formerly \$85 to \$9858.00